

maa have Midler, og jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at denne Lovs Form til- lod ham ikke blot at faa 10 Mill. Kr. i Løbet af 2 Finansaar, men i Virkeligheden at faa 20 Mill. Kr. lige omkring Finans- aarsskiftet, idet han i Slutningen af inde- værende Finansaar kunde faa 10 Mill. Kr. og lige i Begyndelse af det næste atter 10. Det er ganske klart, at den højtærede Finans- minister maa have disse 20 Mill. Kr., og derfor vil vi ogsaa til Trods for den Mangel paa Aabenhed og Meddelsomhed, der har præget Finansministerens Styrelse, være med til at bevilge disse uomgængeligt nødvendige Midler. Vi maa blot tage det Forbehold, at vi ikke gør det paa Grund af en virkelig Redegørelse fra Finansministeren og navnlig ikke paa Grund af en Redegørelse, som kan godtgøre, at Finansministeren med dette Statslaan vil kunne komme igennem. Derom foreligger der intet som helst, og det er bekendt, at den ærede finansielle Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, ikke tror, at Statslaanenes Tid er forbi endnu.

Angaaende Lovforslaget skal jeg ind- skrænke mig til disse Bemærkninger; men under første Behandling gjorde jeg angaa- ende de to tidligere Statslaan optagne i Amerika nogle Bemærkninger og sagde, at det var nødvendigt i Udvalget at ind- hente visse Oplysninger desangaaende, idet det ikke syntes, som om det sidste Stats- laan i 1921 var blevet taget hjem og solgt paa den Maade, som Finansministerens Udtalelser maatte give Indtryk af. Finans- ministeren udtalte den Gang, at det hastede med Lovens Vedtagelse, at hver Dag, vi brugte til at forhandle denne Sag, vilde medføre Tab for Statskassen. Med andre Ord, man maatte faa Indtryk af, at den højtærede Finansminister mente, at det var nødvendigt øjeblikkelig at faa Laanet hjem for at faa det realiseret uden synderlig Tab ved Kursnedgangen. Jeg gjorde op- mærksom paa, at de Vekselkurser, der fore- laa i den følgende Tid, ikke syntes at tyde paa, at Finansministeren havde taget dem hjem øjeblikkelig, saaledes som hans Ud- talelser maatte give Anledning til at tro. Jeg bemærkede endvidere, at ogsaa ved- rørende Laanet af 1920, det første store amerikanske Statslaan, der blev optaget gennem Landmandsbanken, var Forholdet saadan, at det var ønskeligt at faa Oplys- ning om det.

En Del saadanne Oplysninger er nu indhentet, og jeg skal gøre nogle Bemærk- ninger herom. Vedrørende Statslaanet af 1921 var de Udtalelser, Ministeren frem-

satte, følgende: Dollarkursen er for Ned- adgaaende, saa det vil være af Vigtighed, at vi saa snart som muligt kan drage Laanet hjem; og han tilføjede senere: „vi maa af- gøre denne Sag saa hurtigt som muligt, fordi det drejer sig om Forhold, hvor hver Dags Opsættelse betyder et Tab for Stats- kassen.“

Det viser sig da ogsaa, at Ministeren umiddelbart efter, at Statslaanet blev op- taget, sælger til Nationalbanken, som ad- ministrerede dette Laan for alle Hoved- bankernes Vedkommende, et meget betyde- ligt Beløb. Ministeren sælger den 20. De- cember 1921 i alt ca. 10 Mill. Dollars til de Kurser, de staar i i de Dage, 4,73—4,75, saaledes at Beløbet udbragtes til 46 963 000, altsaa ca. 47 Mill. Kr. Men ikke saa snart har Finansministeren gjort dette, før det synes at gaa op for ham, at det dog vist har været et overilet Skridt. Kurserne var i For- vejen betydelig højere, men aabenbart paa Forventning om dette Statslaan var Kursen umiddelbart før Statslaanets Op- tagelse gaaet betydeligt ned, nemlig til det Punkt, hvortil de solgtes den 20. Men efter at denne Post var solgt, følger Ministeren en ganske anden Taktik og sælger Beløbet ganske langsomt, og det er saa langt fra, at Ministeren ved denne Fremgangsmaade fik et mindre Beløb, at han ved det langsomme Salg til Nationalbanken i den følgende Tid fra den 20. December indtil Udgangen af Januar Maaned fik en Gennemsnitskurs af 5,01 for det solgte Beløb. Derefter fort- satte Finansministeren med at sælge til Na- tionalbanken indtil den 29. Marts. Det er altsaa slet ikke saaledes, som Finansmi- nisteren sagde til dette Ting, at det gjaldt om at faa dette Laan taget hjem øjeblikke- lig, thi hver Dags Udsættelse vilde betyde Tab. Ministeren sælger faktisk først disse Beløb i Løbet af en meget lang Tid, og det første overilede Salg Dagen efter, at Laanet er vedtaget som Lov, betyder i Virkelig- heden et meget stort Tab for Statskassen, idet dette, at de 10 Millioner ikke solgtes til den højere Kurs, som havde kunnet være naaet i den følgende Maaned, eller noget over en Maaned, betyder et Tab paa ca. $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Jeg skal her endvidere gøre opmærksom paa en Ejendommelighed, som jeg gerne vil bede den højtærede Finansminister ud- tale sig om. Medens Laanet af 1920, som jeg skal vende tilbage til — derved er der andre Mærkeligheder — sælges til de Ban- ker, der overtager det, i alt væsentligt til den Kurs, som er officiel paa Salgs- dagen, saa sælges Laanet af 1921 til Na-